

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2T/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010096
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8614010096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a prísediacich Petra Senaja a Anny Kvaskovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. októbra 2014 v trestnej veci proti obžalovanému K. H., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný :

K. H. M. I. Ú. V., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. I. Q. XXX,
okres Stropkov,

u z n á v a s a v i n n ý m, ž e

dňa 02.12.2013 v čase okolo 15.55 hod. v obci I. Q., okr. Stropkov vnikol do uzamknutého rodinného domu Č.. X takým spôsobom, že kameňom rozbil sklenenú výplň okna vchodových dverí, tieto odomkol zvnútra ponechaným kľúčom v zámku a od majiteľky M. G., J.. XX.XX.XXXX pýtal peniaze, ktoré mu odmietla dať a preto ju začal fyzicky napadať päšťami do tváre, následkom čoho poškodená zo strachu uviedla, že peniaze má v letnej kuchyni na dvore a pri presúvaní na dvor k letnej kuchyni ju opakovane udieral do hlavy, kedy už kričala o pomoc, preto obvinený z miesta činu ušiel, avšak bol bezprostredne po čine obmedzený na osobnej slobode občanom obce Vyšná Olšava a následne odovzdaný policajtom PZ, pričom poškodená M. G. utrpela zranenie a to pomliaždenie hlavy a podvrtnutie chrbtice s dobou liečenia do 6 dní,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal na chránenej osobe a neoprávnene vnikol do obydlija iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a čin spáchal voči chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona,

r o z h o d o l :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 a 1 (sedem a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 01.04.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku obžalobu na tunajší súd na obž. K. H. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak ako je to uvedené vo výroku predmetného rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie a to výsluchom obžalovaného ako aj svedka - poškodeného M. G., svedkov S. L., I. Q., V. Q., Z. H., S. G., S. G.Á., G. S. H., čítaním svedeckých výpovedí K. N.H., S. V., Z. V., Z. O., ďalej čítaním znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, znaleckého posudku z odboru psychiatrie - S. H. P. a S. F. S. H., znaleckého posudku z odboru psychológie K. O. H., čítaním listinných dôkazov a to zápisnice o prehliadke tela s fotodokumentáciou, zápisnice o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, lekárskeho správ o diagnostikovaných zraneniach poškodenej, ako aj zápisov o dychových skúškach obžalovaného, z ktorého bol zistený skutkový stav, o ktorom súd nemá dôvodné pochybnosti.

Obžalovaný v predmetnej trestnej veci sa k skutku mu kladenému za vinu vyjadril nasledovne. Vo svojom písomnom podaní, ktoré označil ako sťažnosť voči vznesenému obvineniu, ktoré bolo adresované Krajskej prokuratúre v Prešove dňa 23.12.2013 podané 19.12.2013 uviedol, že u poškodenej M. G. v ten deň a približne v tom čase, bol, zabúchal na dvere, ona mu otvorila a keď videla, že je opitý, palicou ho hnala preč, že tam nemá čo hľadať. Keďže bol však veľmi opitý, nevládal tú palicu chytiť a bol v takom stave, že by ju určite nevládal napadnúť. Jednoducho ledva stál na nohách. On to nepísal, písal to zaňho s ním spolu sediaci v cele, on to nechcel podpísať, ale on ho donútil. Následne pri svojom výsluchu v rámci rozhodovania o návrhu Okresného prokurátora vo Svidníku na vzatie do väzby dňa 06.12.2013 uviedol pred sudcom pre prípravné konanie, že sa v celom rozsahu priznáva k spáchanému skutku a že mal vypité a na všetky okolnosti si presne nepamätá, ani na to, že mal poškodenú fyzicky napadnúť. Následne pri svojom prvom výsluchu v konaní pred vyšetrovateľom odmietol vypovedať dňa 03.12.2013. Dňa 17.04.2014 jednoznačne poprel spáchanie skutku mu kladenému za vinu, v ten deň a v tom čase len prechádzal obcou a keď bol na úrovni domu Q., tak ho oslovila p. Q.Č., či niekoho nevidel a keď sa spytoval, prečo práve on, tak ho zavolať k nej do dvora, kde na to vyletel jej manžel a začal ho fyzicky napádať. Udieral ho do oblasti tváre a brucha, ťahal ho k p. G., tam ho držal až pokiaľ neprišla polícia. Obžalovaný vypovedal aj na hlavnom pojednávaní, pričom v podstate zotrval na svojej výpovedi, avšak tú doplnil tak, že v čase kedy ho p. Q. oslovila už bola von z dvora ich rodinného domu a keď ho požiadala, aby vošiel do dvora, tak tam nebol nikto iba on, pričom z vnútra domu vybehol p. Q., ktorý ho násilím zadržal, až pokiaľ neprišla polícia. Prvýkrát videl poškodenú, až keď prišli policajti. Keď prišli policajti, tak sa aj pýtali poškodenej, či to bol on, ona sa podľa neho nevedela hneď vyjadríť a nechcela odpovedať. Poškodenú z minulosti poznal, bol u nej brigádnicou pracovať. Ďalej uviedol podstatnú skutočnosť a teda, že keď ho Q.Č. zadržal, tak vlastne prichádzal do obce z domu, z osady, kde prišiel spolu s H. O.Ň., s ktorým predtým boli v obci Vyšná Oľšava pri krčme, kde spolu popíjali s ďalšími kamarátmi. Keď prišiel domov, už so spomínaným H. O., doma bola mama, jeho brat Q. M. N. S.. On v ten deň vôbec u poškodenej nebol, ani v dome, ani vo dvore a v žiadnom prípade ju fyzicky nenapádal s tým, aby získal od nej peniaze. Všetko si to na neho vymysleli, hlavne V. Q. sa mu chcel pomstiť za to, že mali pár dní pred tým medzi sebou konflikt, kde došlo aj k fyzickému napádaniu a Q. pri tom dostal bitku, preto sa mu chcel pomstiť.

Bola vypočutá svedkyňa poškodená M. G., ktorá uviedla, že po tom, čo sedela v izbe a pozerala televízor, tak zistila, že do kuchyne vošiel Róm, ktorý bol zjavne opitý a keďže ona slabo počuje, tak ani nerozumela, čo jej vravel. Z domu ho vyhnala preč. Po tom čo ju nejako poslúchol, tak odišiel. Vtedy uzamknuté dvere nemala. Preto okamžite dvere uzamkla a šla si ľahnúť do kuchyne, kde si zdiemla, aj keď slabo počuje zobudila sa ako keby sa rozsypalo sklo. V tom zbadala, že opäť ten Róm stojí v kuchyni vedľa jej postele. Postavila sa a vyzývala ho aby odišiel preč. Mal v rukách veľký kameň, nejako počas

rozhovoru s ním, keď ho vyzývala, aby odišiel preč, mu ten kameň z rúk zobrala a dala ho na bok. Začal pýtať peniaze. Keď mu vravela, že tu ich nemá, tak ju jedenkrát udrel päťou do oblasti hlavy a to tak silno, že až spadla na váľandu. Na to začala rozmyšľať ako ho dostať von z domu, s tým, že mu vravela, že peniaze nemá tu v dome, ale v letnej kuchyni, dole v pivnici, ktorá sa nachádza pod domom v prednej časti, že tam je aj peňaženka. V tom čase držal v rukách kľúče od vchodových dverí, ktorými si teda otvoril hlavné vchodové dvere. Vyšli von, bola vtedy bosá, až dole schodmi po chodníku k prednej časti domu, kde sa nachádza pivnica, on jej dal kľúče, ona však dvere neotvárala, jeho to nazlostilo, zvalil ju na chodník tam ju začal udierať päťami po tvári, resp. po celej hlave. Bola v šoku v bolestiach a kričala o pomoc. Snažil sa jej aj zakryvať ústa. Na to sa snažila pomaly postaviť a obzrela sa, pričom zistila, že ten Róm sa už nachádza pri bráničke oploteniu dvora. Takto v bolestiach a strachu, bosá šla hneď cez cestu k susedom Q., pričom suseda I. Q., keď k nej prišla, tak nariekala a vysvetľovala jej čo sa stalo, že bola prepadnutá, preto ju zobrala popod pazuchy a odvieďla domov do kuchyne. Pamätá si ešte, že ju upozorňovala, že je bosá, aby dávala pozor na sklo v chodbe. Zostala pri nej až do príchodu jej dcéry S. L.. Následne bola 4 dni hospitalizovaná na chirurgickom oddelení NsP vo Svidníku, kde jej boli diagnostikované hore uvádzané zranenia. Popísala aj Róma, ktorý ju prepadol, bol nižšej postavy, asi ako ona, skôr chudší a mal bielu vetrovku, nemal bradu ani fúzy. Nespomína si, keďže bola vo veľkom strese a strachu, či ešte Róma videla po tom, ako ju prestal fyzicky napádať.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa S. L., dcéra poškodenej sa v celom rozsahu odvolala na svoju výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že podvečer cca 16.30 hod. uvedeného dňa jej I. Q., suseda jej matky, telefonicky oznámila, že jej matka bola prepadnutá nejakým Rómom. Keď prišla k matke, boli tam už policajti a manželia Q.. Vo vnútri v dome, pri jej matke bola I. Q., matka bola veľmi rozrušená a vystrašená, povedala jej, že bola v dome zamknutá, niekto jej búchal na dvere, videla, že tam bol nejaký Róm, búchal a kričal, že chce požičať peniaze. Ona si ho nevšimla a odišla. Následne ešte z prednej izby videla, ako Róm chodí hore dole popred dom. Zaspala v kuchyni. Zobudila sa na to, že pri nej stojí ten Róm, čo jej búchal na dvere a začal od nej pýtať peniaze. Nechcela mu ich dať, on ju bil päťami po hlave, po tvári. Potom povedala, že peniaze má dolu v miestnosti letnej kuchyne, v taške s nákupom, kde má peňaženku. Mal ju chytiť za odev, odomknúť dvere a spoločne vyjsť pred dom k tej pivnici, keď pred ňou stála a neotvárala, chcela mu ujsť, no on ju chytil a zvalil na zem. Chcel jej vytrhnúť kľúče z rúk a pri tom ju aj bil päťami do oblasti hlavy. Pritom aj kričala o pomoc. Na to si uvedomila, že ten Róm sa asi zľakol a ušiel, ona hneď na to utekala k susede I. Q.. Ešte si pamätala, že policajti sa jej spytoval, či by ho poznala, ona povedala, že určite, lebo vie, že to je Róm z ich dediny a poznala ho. Sťažovala sa jej na bolesti hlavy a krku, videla na nej, že bola ubolená, bola červená v tvári a videla na nej aj škrabance a to na pravej strane spánkovej oblasti.

Bola vypočutá svedkyňa I. Q., ktorá uviedla, že z domu vyšla na zvuky, ktoré pripomínali stonanie, či volanie o pomoc. V tom čase u nich vo dvore na chodníku videla, síce oblečenú vo svetri, ale len v nočnej košeli a bosú poškodenú M. G.. Bola veľmi rozrušená a nevedela ani prísť k slovu, mal ju niekto prepadnúť, povedala, že ju bil, že chcel od nej peniaze. Zobrala ju so sebou k jej domu, no medzitým k ich domu prichádzal od Rómskej osady do obce, obžalovaný a keď ho zbadala poškodená, ako keby sa zľakla, kričala chytte ho. V tom zo susedného dvora vybehol jej manžel, ktorý chytil obžalovaného, chcel volať políciu, nemal však telefón a preto ho ťahal so sebou k rodine G.Á., kde býva jej syn S. G., s nevestou S. G., ktorí bývajú vedľa poškodenej. Tí však odmietli pomôcť, preto mu telefón priniesla ona, medzitým zobrala poškodenú k nej domov, kde videla rozbité okienko na dverách, sklo na zemi, ako aj porozhadzované veci, ako umelé zuby a podobne. Manžel držal obžalovaného zatiaľ vonku pred domom, pokiaľ nepríde polícia. Svedkyňa podrobne vysvetlila aj svoj rozpor vo výpovedi z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že nie je si istá, či videla bežať nejakú osobu v bielej bunde z dvora poškodenej, ale určite po ceste smerom von z obce vo vzdialenosti 30 či 40 metrov od ich domu videla rýchlo bežať osobu v bielej bunde a to približne v tom istom čase, ako počula stonanie, či volanie o pomoc. Všetko sa to zbehlo veľmi rýchlo, lebo keď chcela pomôcť poškodenej, keďže bola zima, ona bola naľahko oblečená a bosá, tak v tom momente vlastne prechádzala popred ich dvor, možno bola vo väčšej vzdialenosti, max. však 10 až 20 metrov, opäť postava v bielej bunde, ktorú videla predtým rýchlo bežať. Poškodená na neho zjavne reagovala negatívne, bola z neho rozrušená, preto si hneď dala do súvisu, že to možno on je ten, ktorý ju mal prepadnúť, preto ho hneď aj oslovila a pýtala sa či niečo nevidel, či neurobil. Do toho však hneď prišiel jej manžel a reagujúc na nich, toho Róma chytil. Róm stále tvrdil, že on nič nespravil, že nevie o čo ide. No keď už boli vo dvore poškodenej, kde ho držal jej manžel čakajúc na políciu, sa tento mal vyjadriť, že keď vyjde z basy, tak mu to všetko spočíta. Potvrdila, že potom pokiaľ neprišla jej dcéra S. L., tak bola po celý čas pri poškodenej a policajti už

poškodenej obžalovaného, pokiaľ ho neodviezli z dvora, neukazovali. Preto oslovila práve jeho, lebo sama poškodená, keď ho zbadala, tak začala naňho negatívne reagovať. Je pravdou, že zo svojej terasy domu nevidí priamo, ani na dvor, ani na dom, ani na cestu pred domom poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok V. Q., ktorý uviedol, že keď bol na pozemku jeho svokry, počul akoby volanie o pomoc. Nič nevidel, no po chvíli tieto hlasy počul opäť a intenzívnejšie. Keď mal pocit, že prichádzajú od domu oproti, tak šiel na jeho dvor pred domom a vtedy už zbadal poškodenú s manželkou, pričom poškodená bola veľmi rozrušená, na tvári začervenaná, mala im povedať, že ju bili, že ju prepadli a keď vychádzali von na cestu, tak zbadala toho Róma, tak začala kričať, aby ho chytil. V tom čase už bol vzdialený od nich tak max. 20 až 30 metrov. Zadržal ho, on tvrdil, že nič neurobil, že tam nebol. Potom však pred ním sa priznal, že bol vo dvore poškodenej, ale že nič neurobil a ešte predtým, ako prišli policajti, tak sa mu vyhrážal, že keď sa vráti z basy, tak si ho nájde. Predtým ako ho zadržal sa to všetko zbehlo veľmi rýchlo, ale manželka mu stihla vysvetliť, že osobu s takou postavou v takejto bielej bunde videla rýchlo utekať po ulici smerom von z obce. Potvrdil, že ešte pred tým, ako prišla polícia, popri nich prechádzala Rómka s malými deťmi, ktorá je matkou poškodenej a ktorá sa aj pýtala, čo sa stalo a keď jej to vysvetlil, tak ona sama kričala na obžalovaného, čo zase vyviedol. Matka obžalovaného prechádzala popred dvor poškodenej približne v tom čase, kedy ho zadržali.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa Z. H.. Vypovedala tak, že poslednýkrát videla syna niekedy v čase okolo obeda, pričom ten odišiel z domu do obce, do krčmy, dohovárala mu, aby nezabudol, že otec nie je doma a aby prišiel buď v čas domov alebo vybral deti zo škôlky, mladších súrodencov. Keď už bolo cca 15.00 hod. bola nervózna, nebol doma, preto po deti do škôlky šla sama. Keď sa zo škôlky vracala späť domov, tak videla jej dcéra I., že pred nimi ide K.. Už sa stmievalo, no videla, ako v tom momente beží po ceste V. Q., ktorý pristúpil k jej synovi, chytil ho za odev a začal ho ťahať. Snažil sa síce brániť aj sa ho pýtal, prečo ho ťahá, no on jej odpovedal, že sa to dozvie, keď prídu policajti. Toho odtiahol do dvora poškodenej a tam ho násilím držal, pričom ona sa pýtala, že čo sa stalo. Nikto jej nič nevysvetlil. Niekoľkokrát potvrdila aj pri konfrontácii so synom, že toho poslednýkrát videla na obed, keď odchádzal z domu. Domov sa už nevrátil.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok H. O., ktorý potvrdil, že s obžalovaným išiel z krčmy v čase približne 14.30 hod., možno aj neskôr a šli smerom na ich osadu, avšak približne, keď už boli von z dediny na úrovni areálu poľnohospodárskeho družstva, obžalovaný sa otočil, rozlúčil sa s ním a šiel naspäť do obce. Aj pri konfrontácii s obžalovaným potvrdil, že tento sa s ním do osady nevrátil a že už ho potom ani v osade nevidel.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa S. G., tá taktiež zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania, kde potvrdila, že približne v čase okolo 15.30 hod. videla z domu z vchodových dverí, keďže dom vetrala, vo vzdialenosti cca 80 až 100 metrov ako dvaja Rómovia, ktorí predtým šli popred ich dom, jeden v bielej, druhý v čiernej mikine, sa rozdelili, pričom ten Róm v bielej mikine sa obrátil a šiel späť do obce. Na to si všimla, že jej svokra prechádza od jej domu cez cestu smerom k domu Q. a vtedy k nej pribehla I. Q., že či to je on, čo ide zdola, pričom svokra mala odpovedať, že to je asi on. Keď ten Róm bol už na úrovni I. Q. a jej svokry, zozadu pribehol V. Q., na ktorého predtým volala jeho manželka a chytil toho Róma za odev. Keď to ona videla, zľakla sa a zatvorila vchodové dvere. Na to z horného poschodia mala prísť jej dcéra S. H., ktorá jej mala povedať, či to tiež videla. Poukázala na to, že oni majú pri dome psa a ten vôbec nešteká a začal štekať až keď Q. chytil toho Róma, taktiež ani ona nič nepočula, ani nevidela, žiaden krik, hluk, či volanie o pomoc. Potvrdila, že Q. potom s tým Rómom prišiel k ním pred dvere ich domu, že ten Róm prepadol ich mamu. No ona ho od dverí poslala preč, že oni žiadnu svokru, mamu, či babku nemajú a že nech si to ide riešiť s ňou.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa G. S. H., ktorá potvrdila, že poškodenú si všimla až vo dvore Q., bola na ľahko oblečená, oproti nej po chodníku vo dvore, tiež na ľahko oblečená išla p. Q., pričom sa jej hneď aj pýtala, či to bol on a súčasne pritom ukazovala na okoloidúceho Róma v bielom, ktorý išiel voľným krokom, on k ním pristúpil, niečo sa ho pýtali, na to ustúpil dozadu, od toho už p. Q. ho chytil za odev a prišli k ním do dvora cez cestu s tým, že poškodená bola napadnutá týmto Rómom. V čase kedy Q. začala komunikovať s Rómom, bola vzdialená asi tak 5 metrov od cesty. Potvrdila, že ich dom situovaný tak, že oni vôbec nevidia na dvor poškodenej, na dvere hlavného vstupu do domu, nakoľko je tam múr. Taktiež potvrdila, že s poškodenou majú veľmi zlé vzťahy a preto aj povedala Q., že oni žiadnu babku nemajú.

Bol vypočutý na hlavnom pojednávaní aj S. G., ktorý len potvrdil, že v tom čase, kedy malo dôjsť k prepadnutiu, on nič nepočul, ani nevidel, totiž to spal a zobudil sa až vtedy, keď u nej zaklopal Q. a držal proti jeho vôli obžalovaného. Potvrdil jednak, že dom majú situovaný tak, že je medzi nimi múr a nemôžu ani vidieť na dvor poškodenej, ani na hlavný vchod do domu zo svojho domu, iba ak na bráničku pri vstupe do dvora a zozadu potom na samotnú záhradu. V tom čase mal pozatvárané okná a preto ani nič počuť nemohol, ak by sa aj niečo dialo. Taktiež potvrdil, že so svojou mamou veľmi zle vychádzajú a majú úplne rozvrátené osobné vzťahy.

V prípravnom konaní boli vypočutí svedkovia K. N., S. V., Z. V. M. Z. O., ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané. Títo sa k samotnému skutku kladenému za vinu obžalovanému vyjadriť nevedeli, avšak každý z nich podrobne popísali negatívnu skúsenosť, ktorú mali s poškodenou M. G.. Spravidla jej negatívne správanie spočívalo v tom, že stále niekoho z nich poprosila o pomoc, aby jej vykonali nejaké menšie práce okolo domu a v konečnom dôsledku to vždy skončilo tak, že buď mali oni problémy s políciou, lebo mali kradnúť materiál, o ktorom im ona jasne povedala, že je dohodnutá, aby ho mohli použiť s kompetentnými v obci alebo ich obvinila po vykonaní prác, keď im nechcela zaplatiť, tak ako boli dohodnutí, že ju okradli.

Zo zápisnice o rekonštrukcii osoby je zrejmé, že poškodená ako poznávajúca osoba - svedkyňa jednoznačne a bez pochybnosti spoznala osobu, ktorá ju inkriminovaného dňa prepadla v jej rodinnom dome a teda osobu K. H.Ú.V.. Tento úkon bol vykonaný dňa 20.03.2013.

Zo záverov znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie v Košiciach č. ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2013/4179 zo dňa 30.01.2014 vyplýva, že biologické stopy označená č. 1, ktorú tvorila vatová tyčinka bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi a vykonaná DNA analýza bola úspešná, ďalej stopy č. 2 a č. 3 biologické čierne vlasy zaistené z pravej a ľavej ruky podpažušia bielej mikiny obžalovaného, tieto pre znalecké skúmanie boli vyhodnotené ako nevhodné na vykonanie DNA analýzy. Vecnú stopu označenú č. 4 tvoria mikina bielej farby s kapucňou, na ktorej bola zaistená prítomnosť krvi z patentu pravej a ľavej ruky bolo vykonané olepenie a následne analyzovaná metódou DNA, ktorá bola úspešná. Taktiež porovnávacích vzorkách bukálnych výterov obžalovaného a poškodenej, vykonaná DNA analýza bola úspešná. Zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplynulo, že čo sa týka vecnej stopy č. 4, ide o bližšie nešpecifikovaný biologický materiál, ktorý pochádza najmenej od dvoch osôb (zaistená z pravej a ľavej ruky bielej mikiny obžalovaného). Osoby, od ktorých pochádza porovnávací materiál a teda od obžalovaného a poškodenej nie je možné vylúčiť ako pôvodcov časti biologického materiálu v uvedenej zmiešanej biologicko-forenšnej stope č. 4. DNA profily uvedených zmiešaných stôp označených ako stopa č. 4 sú teda kombináciou DNA profilov porovnávacích vzoriek bukálnych výterov ako obžalovaného tak aj poškodenej.

Zo znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie v Košiciach č. ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2013/4179 zo dňa 20.01.2014 vyplýva, že na oboch stopách č. 4 - mikina obžalovaného a č. 3 - sveter, poškodenej pri ich porovnaní nebola zaistená prítomnosť vlákien z oboch odevov navzájom a teda žiadna zo stôp neobsahovala prítomnosť materiálu z porovnáwanej stopy.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria S.. H. P. M. S.. F. S. - H. vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel, ani toho času netrpí na žiadnu duševnú poruchu, ani chorobu v zmysle psychózy, u obžalovaného ide o nevyrovnanú simplexnú osobnosť. Uvedený čin súvisí so stavom jednoduchej opitosti u obžalovaného v čase skutku, avšak jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania ako aj schopnosť svoje konanie ovládať bola u obžalovaného zmenšená len nepodstatne a teda podstatné zníženie či vymiznutie týchto schopností u obžalovaného nezistili. Nebol zistený u neho chorobný návyk vo vzťahu ku konzumu alkoholu a teda ani závislosť od iných psychoaktívnych látok. Je schopný chápať zmysel trestného konania ako aj sa ho zúčastniť. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Zo znaleckého posudku K.. O. H. č. 3/2014 znalca z odboru psychológia vyplýva, že slovná zásoba a vyjadrovacie schopnosti u poškodenej sú na dobrej úrovni, časová a priestorová orientácia menovanej a

jej chápanie soc. vzťahov v tom čase neporušené bez závažnejších prejavov stareckej senility, celkové intelektové výkony v tom čase v pásme vekového priemeru. V psychickom prežívaní poškodenej však boli zistené prejavy postraumatického syndrómu súvisiaceho s predmetným incidentom a fyzickým napadnutím zo strany páchatel'a. Primárna vierohodnosť osoby, teda poškodenej, jej schopnosť správne reprodukovať prežité udalosti je zachovaná a zodpovedá veku menovanej. Pamäť menovanej, teda táto psychická funkcia, je u nej vo fázach zapamätania i reprodukcie na priemernej úrovni. Vplyvom veku je u nej znížená len učiteľnosť a výkonnosť zrakovej pamäti a kvantita rečovej pamäti. Zachovaná je však výkonnosť epizodickej pamäti - uchovávanie a reprodukovanie prežitých udalostí, označenie zúčastnených osôb a ich konania. Z tohto pohľadu znalca vyplýva, že výpovede poškodenej sú použiteľné v trestnom konaní. Menovaná dokáže spoľahlivo označiť osobu páchatel'a a popísať jeho konanie. Môže však u nej byť čiastočne znížená schopnosť napr. pri popise rôznych detailov, časových a číselných údajov, časových postupností udalosti. Úmyselná snaha poškodiť osobu páchatel'a u svedkyne nebola zistená. Nebol zistený sklon k senilnej fantázii, konfabuláciám, ani sklon zamieňať prežité udalosti fantazijnými predstavami. Spomínaný postraumatický syndróm sa u menovanej prejavoval v podobe traumatických kognícií - vtierajúcich sa traumatických spomienok, starostí a obáv, čo negatívne zasiahlo citové prežívanie poškodenej v podobe prežívania strachu, vnútorného nepokoja a neistoty. Na škále zisťujúcej dopad stresujúcich životných udalostí na prežívanie poškodenej sme toho času zistili stredný stupeň dopadu predmetnej udalosti na jej psychiku s možnosťou trvalých následkov.

Zo zápisnice o prehliadke tela zo dňa 02.12.2013 je zrejmé, že v čase spáchania skutku mal obžalovaný na sebe oblečenú bielu mikinu s kapucňou a modré rifle, má výšku cca 154 cm, na ukazovák ľavej ruky zaistená biologická stopa zaschnutá tekutina hnedočervenej farby stopa č. 1, v pravom a ľavom podpaží na bielej mikine podozrivého bola zaistená biologická stopa čierny vlas - stopa č. 2 a č. 3, taktiež na mikine obžalovaného v drikovej časti bola zaistená biologická - chemická stopa a to škvrna hnedočervenej farby označená ako č. 4, čomu zodpovedá fotodokumentácia ohliadky osoby a oblečenia.

Zo zápisnice z ohliadky miesta činu a k nej vykonanej fotodokumentácie je zrejme, že na drevených vchodových dverách, ktoré sú v strede opatrené sklenenou výplňou, táto bola rozbitá a hneď pod dverami v chodbe sa nachádzali kusy rozbitého skla. Na zemi sa nachádzal tkaný koberec, na ktorom sa nachádzal ďalší, avšak pokrčený, zhužvaný koberec. Po vjedení do kuchyne, kde po ľavej strane sa nachádza kuchynská linka, na linke sú rôzne riady, poháre, utierky, ale aj kameň, ktorý poškodené uvádzala, viackrát vo svojej výpovedi.

Z lekárskej správy S.. Z. A. zo dňa 02.12.2013 je zrejmé, že u poškodenej boli predbežne diagnostikované zranenia a to pomliaždenie hlavy a podvrtnutie krčnej chrbtice, pričom ako dôvod vzniku zranení uviedla poškodená, že bola pobitá inou osobou, následne z lekárskej prepúšťacej správy NsP vo Svidníku S.. H. je zrejmé, že táto bola hospitalizovaná 4 dni a to pre podozrenie z otrasy mozgu s konštatovanými zraneniami v správe S.. A.. Zo zápisov o dychovej skúške obžalovaného je zrejmé, že tento v čase spáchania skutku bol zjavne pod vplyvom alkoholických nápojov.

Z taktu vykonaného dokazovania súd má za to, že skutok prezentovaný v obžalobe sa stal, je trestným činom a jeho páchatel'om je obžalovaný K. H..

Obžalovaný najskôr priznal, že v ten deň vo dvore ako aj pri hlavnom vchode do domu a teda pri dverách poškodenej bol, avšak keďže bol opitý, tá ho do vnútra nepustila a nemohol jej ublížiť, pretože bol tak pod vplyvom alkoholu, že nevládal stáť na nohách.

V ďalšom priebehu dokazovania už poprel, aby v ten deň bol v kontakte s poškodenou a už vôbec nie, aby bol v jej dvore či dome. V ten deň sa mal riadne vrátiť domov aj s kamarátom H. O. a potom po nejakom čase z domu sa vracal späť do obce I. Q., kedy bol zadržaný V. Q.. Preto sa nemohol dopustiť tohto konania, ktoré sa mu kladie za vinu. Jeho matka Z. H. však v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdila, že po tom čo obžalovaný odišiel z domu v čase obeda sa už domov nevrátil a keďže neprišiel domov ani do tretej poobede, šla sama do obce I. Q. do škôlky po deti, keďže aj napriek jej upozorneniu a žiadosti, aby ich vybral zo škôlky, tak neurobil. Aj H. O. potvrdil, že obžalovaný s ním späť domov sa nevrátil, ale na úrovni poľnohospodárskeho družstva sa otočil späť a šiel do obce Vyšná Olšava. Aj v rámci konfrontácie ako Z. H. M. H. O. jednoznačne na svojich

výpovediach zotrvali a potvrdili, že obžalovaný sa z obce Vyšná Olšava od obeda nevrátil, to vlastne potvrdzuje svojou výpoveďou aj S. G., ktorá videla dvoch Rómov v bielej a čiernej mikine vychádzať von z obce a po nejakom čase aj to, že sa obaja rozišli, pričom Róm v bielej mikine sa vracal späť do obce.

Z výpovede poškodenej vyplýva, že táto si na podstatné okolnosti skutku spomína zhodne ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní. V zásadných skutočnostiach sa jej výpovede nelíšia a to v tom, ako a za akých okolností malo dôjsť k jej napadnutiu, akým spôsobom bola napadnutá a napokon aj čo malo byť motiváciou jej napadnutia, a to tak, že jej výpoveď následne dopĺňajú aj výpovede očitých svedkov a to I. M. V. Q.. Je pravdou, že nie vo všetkých skutočnostiach vypovedala zhodne ako svedkovia, ktorí jej výpoveď dopĺňajú, keďže jej výpoveď sa z výpoveďou Q. rozchádza v tom, že ona ich mala upozorniť svojim správaním, v blízkosti obžalovaného, že to je práve on, kto ju prepadol, avšak ona sama poprela, aby obžalovaného od samotného útoku ešte v ten deň videla. Tieto možné nepresnosti vo výpovedi poškodenej naznačil aj sám znalec z odboru psychológie, pričom súd ich pripisuje aj samotnému rozrušeniu a psychickému vypätiu po napadnutí. V rámci rekognície však ani po viac ako troch mesiacoch od skutku nezaváhala a označila bez pochybností ako páchatela obžalovaného.

I. Q. potvrdila, že po tom čo počula stonanie, či nezvyčajné zvuky, ktoré jej mali pripomínať volanie o pomoc, po tom čo vyšla von z domu z terasy ich rodinného domu videla neprirodzene rýchlo utekať nejakú osobu v bielej mikine v tom čase vo vzdialenosti nejakých 30 či 40 metrov od ich domu von z obce. Na to vyšla von pred dom a v časti dvora ich rodinného domu už našla tam stáť na ľahko oblečenú poškodenú, ktorá bola bosá. Bola veľmi rozrušená, mala začervenanú tvár a nebolo ju možné upokojiť. Na osobu obžalovaného ako možného páchatela tohto konania ju práve upozornila samotná poškodená a aj ona sama dospela k záveru, že osoba idúca smerom späť do obce v bielej mikine je tou osobou, ktorú videla pred nejakou chvíľou rýchlo utekať z obce preč a na podnet poškodenej práve túto osobu aj oslovila. Túto výpoveď dopĺňa aj V. Q., ktorý taktiež počul stonanie či zvuky podobné volaniu o pomoc a keď prišiel na dvor pred ich rodinným domom zbadal tam rozrušenú, preľaknutú poškodenú, ktorá mala začervenanú tvár. Tiež potvrdil, že vlastne na jej podnet zadržali obžalovaného.

Boli vypočutí aj najbližší príbuzní poškodenej nevesta S. G., N. S. G. M. F. O. G.. S. H., z ich výpovede je zrejmé, že s poškodenou majú veľmi zle vzťahy, ktoré sú úplne rozvrátené a prakticky sa k nej ani "nepriznávajú". Ako S. G., Y. M. G.. S. H. potvrdili, že ich dom je situovaný tak, že oni v podstate ani na dvor ich matky, či vchodové dvere do domu vôbec nevidia, aj keď ich domy a dvory spolu susedia. Môžu zo svojho domu od hlavného vchodu vidieť na vstupnú bránu do dvora poškodenej a z druhej časti domu z okna zase do samotnej záhrady poškodenej. Sám S. G. potvrdil, že pokiaľ nie je otvorené okno zo strany ich domu, ktoré je otočené k domu poškodenej, v tej časti je vlastne múr domu poškodenej, ani nič počuť, ani vidieť nemôžu. S. G. uviedla, že videla dvoch Rómov vo vzdialenosti cca 100 metrov vychádzať von z obce. Po nejakom čase ich zase videla ako sa rozišli a Róm v bielej mikine sa mal vracat späť do obce. Na to po piatich minútach mala vidieť ako poškodená ľahko oblečená prechádza na druhú stranu cesty k Q., kde oproti nej už vychádza I.V. Q. a tá sa jej má hneď pýtať, že či to bol on, či to bol ten, čo ide po ceste. Ona sa mala vyjadriť, že to asi on bude, a na to ho mal zadržať, proti jeho vôli V. Q., ktorý vybehol odzadu. To všetko videla zo svojho domu od vchodových dverí, keď videla, že Q. ťahá proti jeho vôli obžalovaného k ním do dvora, dvere zavrela. V podstate inak vypovedá jej dcéra G.. S. H., ktorá toto všetko mala sledovať z vrchného poschodia, nevidela žiadnych Rómov prechádzajúcich obcou, resp. popred ich dom, či v diaľke. Videla, keď sa už pomaličky stmievalo, už len ako na ľahko oblečená poškodená, prechádza cez cestu. Vošla až do vnútra dvora rodiny Q. a oproti nej z ich domu v ich dvore videla ísť oproti poškodenej I. Q.. Mali čosi gestikulovať rukami, v podstate nič nepočula, pričom v tom čase prichádzal do obce Róm v bielej mikine, kde na otázku I. Q., či to bol ten, mala poškodená povedať, že je to ten a v tom čase už mal byť na dvore aj V. Q., ktorý mal proti vôli obžalovaného ho fyzicky zadržať. Samotný S. G. nič nevidel, ani nepočul, spal v izbe a mal zatvorené okno. Vzhľadom na uvedené, na rozvrátené vzťahy medzi poškodenou a jej najbližšími ako aj rozpory vo výpovediach S. G. M. G.. S. H., I. S.Á. G. súd hodnotí ako nedôveryhodnú.

Zo spáchania uvedeného skutku usvedčujú obžalovaného aj závery znaleckého dokazovania kriminalistického a expertízneho ústavu, z ktorého je zrejmé, že z patentu pravého a ľavého rukáva bola zaistená zmiešaná biologická - chemická stopa označená č. 4 analyzovaná metódou DNA, pričom bola úspešná, pričom tento biologický materiál pochádzal najmenej od dvoch osôb, kde ani obžalovaný ani poškodená neboli vylúčení ako pôvodcovia tohto biologického materiálu, na zmiešanej biologickej

stope č. 4, ale práve naopak pri porovnaní DNA profilov týchto zmiešaných stôp, bolo ustálené, že ide o kombináciu DNA profilov porovnávacích vzoriek bukálnych výterov obžalovaného a poškodenej, to znamená, že na bielej mikine, ktorú v čase skutku mal na sebe obžalovaný bol zaistený biologický materiál, ktorý po analýze metódou DNA zodpovedal DNA vzorky bukálneho výteru poškodenej. Čo teda jednoznačne potvrdzuje, že v ten deň musel byť v osobnom kontakte s poškodenou.

Zo zápisnice z ohliadky miesta činu ako aj fotodokumentácie je zrejmé, že k rozbitiu sklenenej výplne došlo z vonka, keďže rozbité sklo sa nachádzalo len vo vnútri vstupnej chodby, čo potvrdzuje tvrdenie poškodenej, že okno bolo rozbité z vonku páchateľom, zobudila sa na jeho rinčanie, taktiež je zrejmé, že vo vnútri vstupnej chodby bol neprirodzene zhužvaný koberec, ktorý by zodpovedal popisu poškodenej, ktorá mala ako keby zápasíť s obžalovaným po tom čo vychádzali von z domu. Taktiež zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie vyplýva, že v prežívaní poškodenej boli diagnostikované prejavy postraumatickej stresovej poruchy, ktoré mali súvisieť s lúpežou a fyzickým napadnutím poškodenej zo strany obžalovaného.

Pri posúdení hore uvádzaných dôkazov jednotlivo, ale aj ich súhrne súd považuje bez pochybností za dokázané, že obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt sa dopustil protiprávneho konania spočívajúceho v tom, že dňa 02.12.2013 v čase okolo 15.55 hod. v obci I. Q., okr. Stropkov vnikol do uzamknutého rodinného domu č. X takým spôsobom, že kameňom rozbil sklenenú výplň okna vchodových dverí, tieto odomkol zvnútra ponechaným kľúčom v zámku a od majiteľky M. G.Q., J.. XX.XX.XXXX pýtal peniaze, ktoré mu odmietla dať a preto ju začal fyzicky napadať päsťami do tváre, následkom čoho poškodená zo strachu uviedla, že peniaze má v letnej kuchyni na dvore a pri presúvaní na dvor k letnej kuchyni ju opakovane udieral do hlavy, kedy už kričala o pomoc, preto obvinený z miesta činu ušiel, avšak bol bezprostredne po čine obmedzený na osobnej slobode občanom obce Vyšná Oľšava a následne odovzdaný policajtom PZ, pričom poškodená M.G. G. utrpela zranenie a to pomliaždenie hlavy a podvrtnutie chrbtice s dobou liečenia do 6 dní.

Obžalovaný sám uviedol, že v minulosti u poškodenej pracoval priamo vo dvore, čiže poznal ju osobne, že je už v dôchodkovom veku ako aj priestor dvora.

Čím obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona.

Hore uvádzaného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spácha na chránenej osobe.

Taktiež zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a čin spácha voči chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Prekážkou, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, sú najmä zamknuté dvere, plot, zábradlie, mreže, ale aj okno prístupné iba pomocou rebríka. Prekážka nemusí byť prekonaná za použitia násilia, ale stačí akékoľvek jej odstránenie, otvorenie, preskočenie, preliezanie a pod. Bude to tak aj vtedy, keď páchateľ otvorí dvere pravým kľúčom, ktorý odcudzil, vylákal alebo našiel, a taktiež vtedy, keď odstránil prekážku technickými prostriedkami, napríklad za použitia šperháku alebo planžety a pod. (porovnaj R 3/1988).

Spáchaním vyššie uvedených trestných činov obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane osobnej slobody a majetku, ktorého sa chcel zmocniť a súčasne aj domovej slobody zaručenej ústavou.

Obžalovaný konal úmyselne a to formou priameho úmyslu tak ako to predpokladá

ustanovenie § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže vedel o protiprávnych následkoch svojho konania a chcel tieto následky dosiahnuť.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanej sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, pohľadujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

V prípade obžalovaného súd má za to, že k dosiahnutiu účelu trestu predpokladaného trestným zákonom, v jeho prípade je treba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri posudzovaní povahy spáchanej trestnej činnosti obžalovaným a to s prihliadnutím na druh a význam porušeného záujmu chráneného trestným zákonom, na konanie charakterizujúce objektívnu stránku a formu zavinenia súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o typovo závažnejšiu trestnú činnosť.

Taktiež súd zisťoval pohľadujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného. Súd nezistil pohľadujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, avšak zistil priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený tak ako to predpokladá ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zákona.

Z odpisu registra trestov súd zisťuje, že aj napriek mladému veku obžalovaného, tento už bol štyrikrát súdne trestaný, aj keď je pravdou, že v prvom prípade sa na neho hľadí ako keby odsúdený nebol. Následne však rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 14.06.2013 sp. zn. 1T/43/2013, právoplatný dňa 14.06.2013, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona za čo mu súd uložil vzhľadom na to, že skutku sa dopustil v tom čase ako mladistvý, trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a teda do 15.06.2015. Následne bol rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 22.08.2013 sp. zn. 2T/99/2013, právoplatný dňa 22.08.2013, a trestným rozkazom zo dňa 08.10.2013, sp. zn. 1T/87/2013, právoplatný 22.10.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinov krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 212 ods. 2 písm. a/, f/ Tr. zákona. V oboch prípadoch, však súd upustil uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest mu uložený v spomínanom rozsudku Okresného súdu 1T/43/2013 postačoval pre ochranu spoločnosti ako aj nápravu páchatel'a. Ako je zrejmé, skutku mu kladenému za vinu v predmetnej trestnej veci sa obžalovaný dopustil v čase plynutia skúšobnej doby.

V mieste trvalého bydliska je v podstate hodnotený kladne, žije v spoločnej domácnosti s rodičmi a súrodencami a to na tzv. E., ktorá je vzdialená od obce Vyšná Olšava cca 0,5 km. Bol zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom bol evidovaný ako spolu posudzovaná osoba a preto dávku v hmotnej núdzi poberal za menovaného jeho otec.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatelky, bral do úvahy jej doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustila takého protiprávneho konania. Vzhľadom na zistené skutočnosti sa súd domnieva, že prognóza nápravy obžalovaného je zjavne negatívna, keďže už v minulosti mu uložené tresty odňatia slobody, ktoré síce doposiaľ neboli spojené z jeho výkonom, zjavne neviedli, k jeho náprave.

Súd obžalovaného uznal vinným so spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, kde zákon v osobitnej časti určuje trestnú sadzbu v rozmedzí 7 (sedem) rokov až 12 (dvanásť) rokov v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, kde zákon určuje trestnú sadzbu v rozmedzí 3 (troch) rokov až 8 (ôsmich) rokov.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste

odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Vzhľadom nato, že súd odsudzuje obžalovaného za dva úmyselné trestné činy, z ktorých vlastne oba sú zločinom je jeho povinnosťou podľa hore citovanej právnej úpravy, ďalej pri stanovení trestnej sadzby postupovať podľa 41 ods. 2 Tr. zákona a teda použiť asperačnú zásadu, čo znamená zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V danom prípade po úprave hore uvedenej trestnej sadzby, je povinnosťou súdu ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 7 (sedem) rokov až do hornej hranice trestnej sadzby, ktorá predstavuje 13 (rokov) a 8 (osem) mesiacov.

Následne by mal súd pri určovaní konkrétneho rozpätia trestnej sadzby vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti urobiť úpravu trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Tr. zákona, po zohľadnení pomeru zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona bol vyššie uvedeným výpočtom pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností u obžalovaného ustálený 0:1, avšak súd s prihliadnutím na znenie ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zákona pri stanovení trestu upustil od aplikácie ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a dolnú hranicu už upravenej trestnej sadzby nezvyšoval o jednu tretinu, keďže súčasné použitie týchto ustanovení by bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Pri určení výšky trestu súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil ešte stále vo veku blízkom veku mladistvého a preto mu uložil trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to v rozsahu 7 1 (sedem a pol) roka.

Nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním vyššie uvedených skutkov vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.